

Handwritten notes in blue ink:
Υπόψη
1. Μισθός

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη άπαξ της εβδομάδος

Ετησία συνδρομή Δραχ. 12
προπληρωτέα ένταυθα κατά τριμηνίαν.

Τιμή καταχωρίσεων, διατριβών, και δικαστικών πράξεων,
έν γένει, δι' έκαστον στίχον λ. 60 πληρωτέα ένταυθα.

«Ομονοούντων αδελφών συμβίωσις παντός τείχους ισχυροτέρα».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ και ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΡΜΟΥΓΡΑΣ. ||

Εκδότης και Συνθέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ

Πρέπει να τελειοποιηθῆ έντελώς ἡ ἀρξάμενη
έπισκευή τῆς κεντρικωτάτης λεωφόρου Ἀγίου
Νικολάου μέχρι τῆς οἰκίας τῶν ἀδελφῶν κ.
Σέρβων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Κατά τινα πρόσφατον ἐπιστολήν τοῦ διασήμου Ἑλλη-
σταῦ και φιλέλληνοσ Σαιντ-ιλαιρ πρὸσ τὸν στρατιωτικὸν ἱατρὸν κ.
Βερνάρδον, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πολὺς γίνεται ἐν Παρισίοις
λόγοσ περὶ τοῦ Λευκαδίου ἐθνικοῦ ἠμῶν ποιητοῦ κ. Ἀριστοτέλου
Βαλαωρίτου. Ὁ Καθηγητῆσ τῆσ νεοελληνικῆσ φιλολογίασ Μίλλερ
παρὰ τῆσ σχολῆσ γῆσ Σερβόνησ ἐλάβεν ὡσ κείμενον παραδόσεωσ μα-
θημάτων τὸν Ἀθανάσιον διάκον, τὰ δὲ μαθήματα αὐτοῦ διεγεί-
ρουν ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου συμπόλιτου κ. Ἀριστοτέλου ζωηροτάτασ
συμπαθείασ.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 21 τρ μηνὸσ ἑορτὴν τοῦ
Ἀγίου Κωνσταντίνου ἐπέλη ἡ συνήθησ δοξολογία ἐπὶ τῆ ἐπέτειῳ
ἑορτῆ τοῦ διαδόχου ἠμῶν Κωνσταντίνου ἐν τῷ παρά τῆ πλατείῳ
ιερώ ναῷ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνοσ, ἐν ᾧ παρήταν ἄπατα αἱ πολί-
τικαὶ και στρατιωτικαὶ Ἀρχαί. Κατὰ τὴν πρωίαν τῆσ αὐτῆσ ἡ-
μέρασ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ περιελθούσα τὴν πόλιν ἐπαίνεσε
τὸ ἑωθινὸν ἄσμα, κατὰ δὲ τὸ ἑσπέρας τῆσ αὐτῆσ ἡμέρασ ἐπαιά-
νισεν ἐν τῷ παρά τῆ προκουμιά Ἀθῶν, τέλος δὲ κατὰ τὴν 10
ὥραν μ.μ. περιῆλθε τὴν πόλιν κλιανίζουσα και δηλοούσα τὸ αἰ-
δέσιμον τῆσ ἡμέρασ.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνεχώρησε διὰ τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ ἀεροπλοίου ὁ κύριος Δουδοβίκοσ Πενάτζησ, μεταβάνων εἰσ
Ἀθῆνασ. Δὲν ἀμφισβῆλλομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησισ ἐν περι-
πτώσει καθ' ἣν ἀποφασίσει τι ἀποτελεσματικόν, θέλει ἐκλέξει
και αὐτὸν ὡσ πρόσωπον λίαν κατάλληλον και ὑπὸ στρατηγικὴν ἐ-
πιστήμη και π. ὡσ ἐμπνεόμενον ὑπὸ φιλελευθέρων κινήματων, και πε-

προκισμένον διὰ πολλῶν ἀρετῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 21 τρ. μηνὸσ ἐτελέσθησαν ἐν
τῷ ένταυθα ἀγγλικῷ προξενείῳ οἱ γάμοι τῆσ, ἐκ Πρεσβέτησ χαρι-
τοβρότου δεσποινίδοσ Βιργινίασ Κουεμίνου μετὰ τοῦ ἐν Πρεσβέτῃ
Ἀγγλοῦ Προξένου κ. Καρόλου Μιλέκην, μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ
μυστηρίου ἀνεχώρησαν ἀμέσωσ εἰσ Πρέβεζαν.

— Ἐπανερχόμεθα και πάλιν συνιστῶντεσ τῷ Κυρ. Δημοστυ-
νόμῳ Λευκαδίων τὴν πλήρη τελειοποίησιν τῆσ ἤδη ἀρξάμενησ ἐπι-
σκευῆσ τῆσ κεντρικωτάτησ λεωφόρου Ἀγίου Νικολάου μέχρι τῆσ
οἰκίασ τῶν ἀδελφῶν κ. Σέρβων, διότι κατήντησε σχεδὸν ἀδιάβα-
τοσ ὥστε ἐὰν δὲν καταβληθῆ ἡ δέουσα σπουδὴ πρὸσ ταχείαν ἐ-
πισκευὴν αὐτῆσ ἐπὶ τοῦ παρόντοσ, τότε πλέον παρελθούσα τῆσ
ἐποχῆσ ταύτησ πᾶσα περαιτέρω ἐπιδιόρθωσισ τοῦ δρόμου ταῦτοσ
θα καταστῆ ἀδύνητοσ και ἔνεκα τούτοσ ἡ ἄλλοτε κεντρικωτάτη
ὁδοσ θα γίνῃ σχεδὸν ἀδιάβατοσ ἐπερχομένου τοῦ χειμῶνοσ. Παρα-
καλοῦνται συνάμα και οἱ γειτνιαζόντεσ κάτοικοι ταύτησ ὁδοσ
συνδράμασιν ἀναλόγωσ ἕκαστοσ τῆσ δυνάμεισ τοσ, ἵνα με τὴν βοή-
θειαν τοῦ δήμου ἐπιτυχηθῆ ἡ ἐργασία ἵνα μὴ μείνῃ τὸ ἔργον ἀτε-
λὲσ και καταστῆ πλέον ἀδιάβατοσ και συνάμα διὰ τοῦσ ἰδίωσ κα-
τοίκουσ αὐτῆσ ἀνδία κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

— Διστάχθη ὁ σχηματισμὸσ στρατοπέδου ἐκ 5,000 ἀνδρῶν
μεταξὺ Στυλίδοσ και Ἀχινού ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι.

— Ὁ καθηγητῆσ τῆσ ἱστορίασ κ. Κ. Παπαρηγόπουλοσ ἀνα-
χώρησεν εἰσ Εὐρώπην ἔχων ἐκτακτὸν ἀποστολὴν.

— Ἐπανῆλθον εἰσ τὴν πρωτεύουσαν και τὰ τελευταία λειψί-
να τῆσ λεγομένησ Θεσσαλικῆσ ἐπαναστάσεωσ.

— Ὁ κύριοσ Ἀριστοτέλεσ Βαλαωρίτησ ἐποίησε τὸ ἔξῃσ ἑώρατον
ἐπιγράμμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐν Αἰκουρίῳ πεσόντοσ ἐταλοῦ κό-
μητοσ Κοντοῦρβία.

Τώρα ποῦ ἡ μαύρη μας ἡ γῆ ἀνήμερο λιαντάρι,

ἐλαβ' ἀνέλπιστον τιμὴν ἔσ τὸν κόσμον νά σὲ πιάσει,

ἔσ ἀνδρειωμένον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὸν εἶπες,

ἀνάμετό μας ἀφάρτο παντοσγενὴ ἀσπασίμα.

— Κατ' αὐτάσ ἡ Υ. Πυλὴ συννομολόγησε δάνειον μετὰ τοῦ
τραπεζικοῦ οἴκου τοῦ κ. Ζαρίφη ἐξ 4,000,000 ὀθωμανικῶν λιβρῶν
ἐπὶ τόκῳ 10 τοῖσ ἑκατὸν και 2 τοῖσ ἑκατὸν προμηθεΐα. Τὸ πραγ-
ματικὸν πρὸσὸν τοῦ δανείου εἶνε 700,000 λίρα, διότι συμφωνή-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΥΜΕΡΙΟΝ 111

Θα ἴποις ἐκ τοῦ ὅλου δανείου κρατήσῃ ὁ κ. Ζαφίρης 300,000 λι-
τρῶν ὀφειλομένων αὐτῷ. Τὸ δάνειον τοῦτο εἶνε ἐγγυημένον διὰ
τῶν προσόδων τῶν τελωνείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ 15
μῆνας.

— Ὁ κ. Γ. Πιχὺς ἠγόρασε τὸν πρῶτον πύργον τῆς βασιλικῆς
Ἀμαλίας παρὰ τῆς βαρβαρῆδος Σίνα ἀντὶ 441,000 δραχμῶν.

— Περὶ τοῦ ἔτους. Ἐν Λεβαδείᾳ ἵππο· πικρὸν ὑπὸ λύτσης
ἐδῆξε δύο πολίτας, αἵτινες ὁμῶς εὐτυχῶς δὲν ἐπαθον τιπτα.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως γράρουσιν, ὅτι οἱ
ῥῶσοι μετοικίζουσι βουλγαρικάς οἰκογενεῖας ἐν τοῖς χωρίοις τῆς
Θράκης ἐκ τῆς πέραν τοῦ Αἰμοῦ Βουλγαρίας λαμβάνοντες αὐτάς,
ὅπως ἔχωσιν ἀριθμὸν βουλγάρων σημαντικὸν ἐν ταῖς ἀμφισβητου-
μέναις ἐπαρχίαις. Δὲν θὰ ἦτο καλὸν κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον λοι-
πὸν καὶ οἱ Κωνσταντινουπολίται νὰ μετοικίσωσιν Ἕλληνας· καὶ ἄλ-
λους ἐν Θράκῃ ὅπως μὴ φοβῶνται ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ πληθῆ-
σμοῦ;

— Κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας μεγάλην θραύσιν ποιεῖ ὁ
τύφος εἰς τὸν ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως μέχρι Ραιδεστού ἐστρατοπε-
δουμένον ρωσικὸν στρατόν.

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» 30 βούλγαροι κατα-
γοροῦμενοι ὅτι ἐξεγέρματα μπουτουλμάνους ἐν Σαράντα Ἐκκλη-
σῖαις ἤχθησαν εἰς Ἀδριανούπολιν ὅπου ἐφυλακίσθησαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «Ὁμόνοια».

Σᾶς παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ ἀξιοτίμητον φύλ-
λον σας, τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ὁπευθυνθεῖσαν εἰς
τὸν Δευκάδιον λαὸν ἐκ μέρους τοῦ Βόρητος Κοντούρ-
βια ἐκ Μιλάνου.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ ἐκφράσω τὴν ζω-
ητοτέραν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸ αὐτὸ τὸ εὐγενὲς και-
ρὸν καθῶς καὶ διὰ τὰς τιμὰς ἃς ἐπρόσφερον εἰς τὸν μα-
καρίτην φίλον μου ὡς ἐπίσης διὰ τὴν εὐγένειαν ἧς καὶ
γὼ καὶ οἱ λοιποὶ Ἴταλοὶ ἐσύχομεν εἰς τὴν χώραν ταύτην.

ἀφοσιωμένος δοῦλος σας

Κόμη· Πενάτζης.

Τῷ ΚΟΜΗΤΙ ΛΟΥΔΟΒΙΚῷ ΠΕΝΑΤΖΗ.

Φίλε Κύριε Κόμη.

Ἐλαβον τὰ ἐγγράφα τὰ ἀρρῶντα τὰς νεκρικὰς τιμὰς τὰς
ἀποναμειθείσας εἰς τὸ πολὺκλυστον τέκνον μου, ἅτινα εὐχεστῆ-
θητε νὰ μοι διαδοῦσθε. Ἄν δὲ τὸ βελτίτερον ἄλλοι, ὅπερ κα-
τασπαράττει τὴν καρδίαν μου, ἐπιδοχῆται ἀνκοῦρσιν, αὐτὰ βε-
βαίως θὰ προσέλθῃ ἐκ τῆς ἐγκράτῃς συμπαιδείας ἧς ἐστῆκεν ἐν Δευ-
κάδι ἡ μνήμη σου.

Ἄλλ' ἐνῶ τὰ συλλυπητήρια ἄνευ προέκαστον ἡ ἀκατάλε-
πτος συμφορὰ μου τρανῶς μαρτυροῦσι τῆς λύπης ἢ συναισθη-
σῆς μετ' ἐμοῦ ὁ λαὸς τῆς Δευκάδος, αἰθνήσκει ἀπ' ἐτέρου ὅτι
μόνη τὴν καρδίαν μου δεμαῖον δι' ἀνεύχου εὐγνωστότητος, τὴν
καρδίαν μου ἦτις ἀνεῖται ἀκαταμάχητη πρὸς τὴν ἀνάμνησιν ἧς ὡ-
ἀντεμείβη τὸ αἶμα, ὅπερ ὁ υἱός μου ἔχουσαν ἐν ἠπιῶν μαχόμενος
ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Ἄν δὲ τὸ ἀνάτονον τραῦμα τῆς ψυχῆς μου δὲν πικρῶς τὰς δι-
νάμεις μου, θὰ μετέβαινον ἐν Ἑλλάδι, ἵνα αὐτοπροσώπως ἐκφράσω
τὰς εὐχαριστίας μου εἰς ἐκείνους οἵτινες κατὰ τὸν δρόμον διὰ τῆς πο-
ρῆς τὸν Λουδοβικὸν μου συμπαιδείας τὸν νὰ καταμύκτωρον τὸν ἀκατα-
πὸν πόνον τοῦ πατρὸς τοῦ.

Μὴ δυναμένον ἐμοῦ νὰ ἐκπληρώσω τὰ ἱερὰν τοῦτο καθήκον, ἐκπλη-
ρῶστέ το αὐτὸ ἐμοῦ, Κύριε Κόμη, καὶ βεβαιώσθε τὰς εὐγε-

νεῖς Κυρίαίς αἵτινες ἐστεφάνωσαν τὸ μνημῆμα του, τοὺς εὐγλώττους
ῥήτορας οἵτινες διστράνωσαν τὸν ἥρωϊκὸν θάνατόν του, τὸν λαὸν
ἅπαντα καὶ τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς αἵτινες διὰ
τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐκόσμησαν τὴν κηδεῖαν του, ὅτι ἀσθετος
θελεῖ μνεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἡ μνήμη τῆς ἀγάπης καὶ τῆς γεν-
ναιοπροσέου πρὸς ἡμᾶς συμπαιδείας τῶν.

Εἰς ἐπιμαρτύρησιν τῶν αἰσθημάτων μου ταύτων προστίθην τὸ
ὄνομα μου, μὴ δυναμένος ὡς ἐκ τῆς τῶν δακτύλων μου
νὰ προῶ περαιτέρω.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ὁ πρὸς πάντας εὐγνωμονῶν
Λουδοβίκος Λαυρέντιος Κοντούρβιας
Γουφολονιέρης

Ἐν Μεδιολάνοις

20 Μαρτίου 1878.

Ὀλίγα λέξεις ἐπὶ τοῦ νεκροῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΛΛΑ

ὑπὸ τοῦ Φ. Μ. Κ.

(μὴ ἐκφωνηθεῖται)

Φίλοι τοῦ συμμαθηταί.

Συνήθημεν ἐνταῦθα ὅπως δεσφώμεν τοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ τῆς ψυ-
χῆς τοῦ προσκελευομένου συμμαθητοῦ Ἰωάννου Μελλά, τοῦ ὁποίου φθο-
ροποιὸς ἀθνήσκει διέκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς εἰς τρυφερὰν εἰσέτι ἡ-
λικίαν.

Ὁ νέος συμμαθητὴς μας καίτοι ὄρφανός πατρός καὶ μητρός ἀλλ'
ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἀγαπητῶν συγγενῶν, καὶ προικισμένος ἀγαθῶ-
τητος, χρηστοφειδίας, ἐπιμελείας, καὶ εὐπειθείας τακτικῶς ἐμαθή-
τευεν εἰς τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον—ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος· καὶ
εὐάγωγος ὡν οὐδέποτε ἐδῶκεν ἀρρομὴν ὀυσαρσεσκίαις πρὸς τε τοὺς
διδασκάλους καὶ τοὺς συμμαθητὰς, ἀλλ' ὡς ἄξιος στρατιώτης καὶ
ἀληθῆς χριστιανός, καὶ ἐπιμελῆς μαθητῆς ἐβάδιζεν εἰς τὴν ὁδὸν
τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς μαθήσεως· καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς, καί-
τοι ἡ ἀδύνατος κατὰστασις τῆς υγείας του δὲν ἐπέτρεπεν αὐτῷ
τοῦ νὰ καταγίνεται εἰς τὰ μαθήματα ὅσον ἡ θέλησις τῷ ὑπηγό-
ρευεν. Ἀλλὰ φεῖ! σκληρὰ τύχη ἄλλως πῶς ὀκνητε περὶ τοῦ μέλ-
λοντος αὐτοῦ!

Ὁ μόλις δυνάτης τὸ 13 ἔτος τῆς ηλικίας του ἀγαθός ἡμῶν
φίλος καίτοι ἐνώπιον ἡμῶν ἄπνοος, καὶ τὰ πάντα δι' αὐτὸν ἐσβέ-
σθησαν, δὲν ἐσβέσθησαν ὁμῶς αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ καὶ τὰ προτερη-
ματὰ τῆς χαλῆς ψυχῆς του, ἅτινα οὐδέποτε θέλουσιν ἐκλείπειν ἐκ
τῆς μνήμης ἡμῶν καὶ τῶν συγγενῶν του. Ἄς κλαύσωμεν αὐτὸν
συγκατανεύοντες τὴν καρδίαν, καὶ ἄς βοήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀόρατου τοῦ
φίλου μας θανάτου. Ἄνθρωπος ὡσαύτως ἄριστος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, καὶ
ὡσαύτως τὸ ἀγρὸν οὕτω ἐξελθῆσαν.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν μετὰ λύπης παρατηροῦμεν καὶ ἡμεῖς σή-
μερον ἐν τῇ νεκρῇ ηλικίᾳ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀρχίζομεν νὰ περὶθῶμεν
ὅτι ὁ βίος ἡμῶν εἶναι ἐφήμερος καὶ ὅτι περικυλοῦσθεται ὑπὸ ἀ-
πειρῶν πικρῶν καὶ θλίψεων.

Αὐτὸν ἡμῶν τὸν συμμαθητὴν ἡμῶν ἀγαπητὸν συνάδελ-
φον ἃς ἐστεφάνωσαν τὸν Κόμη, ὅπως εὐδελῶς γὰρ κατατάξῃ
τὸν πρὸς μᾶλλον ἐπί τῶν ἀναγκασιῶν συμμαθητῶν μας μετὰ τῶν ἀθῶν
πλατῶν τοῦ ἡμῶν. Ἡ δὲ λύπη ἡμῶν ἔκ τῆς ἀπωλείας ταύτης
προσφορῶν ἃς μετακτιλῆ ἐκ τῆς ἐλπίδος ὅτι αὐτός ἀπέρχεται
πλησίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰησοῦ— κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἐν

τῆ μνήμῃ ἡμῶν λόγον τοῦ Θεανθρώπου ἁ΄ Ἄφστε τὰ παιδιὰ ἐλθεῖν πρὸς με, αὐτῶν γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. »

[Ματθ. ΙΘ΄. Μάρκ. Ι΄. Λουκ. ΙΗ΄.]

Προσφέροντές σοι τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν ἅπαντες, οἱ συμμαθηταὶ σοι, φίλτατε Ἰωάννη, σὲ διαβεβαιούμεν ὅτι θελομεν διατηροῦσαι ἀνεξέλειπτον ἐν τῇ μνήμῃ μας τὸ ὄνομα σοῦ τοῦ περιποθῆτου ἡμῶν φίλου. Γαίαν εγὼ εἰς ἐλαφράν !

Διάφορα

— Ἀποστέλλεται εἰς Μεσολόγγιον παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ὁ βοτανικὸς κ. Ἐλδράϊχ, ἵνα μελετήσῃ τὸ περὶ φυλλοξήρας τῶν ἀμπελώνων.

— Περὶ τοῦ διασήμου ἰδιοκτητοῦ ἀγρίων ζώων Βἂν Ἀκὲν διεδόθη ἡ ἀπαισία φήμῃ ὅτι εἰς παράστασιν τινα καθ' ἣν αὐτὸς ἐνέβαλε τὴν κεφαλὴν του ἐν τῷ στόματι ἐνὸς λέοντος, ἀπεκόπη ἡ κεφαλὴ του. Ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ ὁ ἴδιος Βἂν Ἀκὲν ἐξέθεσε τὸ θηριοτροφεῖόν του εἰς τιν' ἄλλην πόλιν εἰς ἐκ τῶν θεατῶν μετὰ περιεργείας ἠρώτησεν αὐτόν, εἴθε σὺ εἶ κύρ Βἂν Ἀκὲν τοῦ ὁποῦ ἡ κεφαλὴ μίαν φοράν ἀπεκόπη ὑπὸ τοῦ λέοντος ; »

ΔΑΝΔΕΡΡ.

— Θεῖον κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ἀμπέλων. Περὶ τῆς ἐνσκήψεως τῆς φθοροποιᾶς ἀσθενείας τῶν ἀμπέλων καλουμένης φυλλοξήρας, εὐτυχῶς δὲν ἔχομεν μέγιστος ὄρα, βεβαίαις ἀποδείξεις. Ἐάν ἄλλως ἤθελεν βεβαιωθῆ ἡ ὑπαρξὶς αὐτῆς, τότε καταφεύγετε εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ θείου διὰ τῆς πατταλίσεως τῶν ριζῶν τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδᾶμπέλων. Σκάψατε περὶ τὴν ρίζαν τοῦ κλήματος μικρὸν λάκκον, ρίψατε ἐντὸς αὐτοῦ μικρὸν ποσὸν λεπτοτάτης κόνεως τοῦ θείου, τὸ ὅποιον μεταβληθὲν εἰς θερμὸς οὐθὺν θά συντελέσει εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ἐπὶ τῶν ριζῶν ἐγκεκρυμμένων ζυφῶν προκαλοῦντων τὴν τοῦ κλήματος ἀποξήρανσιν καὶ διὰ τοῦτο φυλλοξήραν καλουμένην.

Ἄπαντα τὰ διὰ τῶν ἐφημεριδῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ ταύτης τῆς φθοροποιᾶς ἀσθενείας διαρκητικὰ βραβευθέντα φάρμακα ἐμπειροῦσι θεῖον καὶ δικαίον ἐκλήθη τὸ θεῖον θεῖον φάρμακον ἐνθυμῶν πρὸς τούτους ὅτι τοῦτο τὸ στοιχεῖον δηλαδὴ ἀπλοῦν σώμα ἐκλήθη θεῖον ἀντικαταστήσας τοῖς θεοῖς καθότι ἐν ταῖς χρόνοις τοῦ Πανθεϊσμοῦ ὑποκαταστάσας οἱ εἰδωλοκλάται ἐν τοῖς ναοῖς αὐτῶν μετὰ θεῖον καὶ διὰ τοῦτο θεῖον ἐκλήθη.

ΔΑΝΔΕΡΡ

ἘΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΑἸΝΙΓΜΑ.

Ἡμέραν τινα εὐρῶν ὑπερεκατοντούτην τινὰ βλαχοποιμένην, λέγει ὁ κ. Ἀριστοτέλης Βελικώριτις (ἐν τῷ Διάκω του), ἐν ὥρᾳ χειμῶνος θεμινόμενον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἐπιτηροῦντα μακρόθεν τὸ ποίμνιον. Καλῶς τὰ κύνεις, γέροντα τῷ εἶπον. — Καλῶς τὸ τὸ παιδί μου. — Τὰ γρόνια σὲ βαρύνουνε . . . Πῶς ἀπερᾶς ; . . . Πῶς εἶται ; — Μοῦ φαίνεται πῶς ἦρθα χυθὲς. Ἐμπῆκ' ἀπὸ μιᾶ θύρα καὶ ἀπὸ μιᾶν ἄλλη θά νὰ βγῶ. Πῶς εἶμαι θεῖς νὰ μάθης ;

Ἡ βρύταις ἐκινήσανε,
Οἱ μῦλοι ἐσταματήσανε,
Καὶ τὰ βουὰ ἐχιονίσανε,
Καὶ τὰ δύο γυνῆκαν τρεῖα.

Προσκληθεὶς δὲ ἵνα ἐξηγήσῃ τὸ αἶνιγμα, ἀπάντησεν ὅτι ἐὰν τοῦ γράματός οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔρρουσαν δάκρυα, οἱ ἄδόντες εἴχον πέσει, ἡ κόμη ἐπολιώθη, καὶ ὅτι ἀντὶ δύο εἶχε προσλάβει καὶ τρίτον πόδα τὴν βακτηρίαν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

Θέλεις νὰ ἦσαι εὐτυχῆς ἐπὶ μιᾶν ἡμέραν ; Φόρεσον νέον ἐνδυμα. — Ἐπὶ μιᾶν ἐβδομάδα ; Στάξες χροῖον καὶ εἰδωλόγητι. — Ἐπὶ ἓνα ἔτος ; Κρέδισον μιᾶν δίκην. — Ἐπὶ ἐν ἔτος ; Νυμφεῖσθαι. — Καθ' ὅλον σου τὸν βίον ; Ἐσο τίμιος ἄνθρωπος. (Γαλλικὴ παροιμία)

— Ἡ καρδία τοῦ ἀφρονος εἶνε εἰς τὴν γλώσσαν του, ἡ γλώσσα τὸ φρονίμου εἶνε εἰς τὴν καρδίαν του. (Αραβικὴ παροιμία).

— Δια τρεῖς πράγματα μετανοεὶ ὁ φρόνιμος : ἂν ἐνεπιστεῦθη μυστικὸν εἰς γυναῖκα, ἂν ἐταξείδευσε διὰ θαλάσσης, ἐν ᾧ ἠδύνατο νὰ ταξείδευση διὰ ξηρᾶς καὶ ἂν ἀπρακτικὸς διήλθεν ἡμέραν τινά.

— Τρια ζῶνιν εἰς βχρος ἄλλων τριῶν ὁ δικηγόρος ἀπο τῶν ζῶντων, οἱ ἱατροὶ ἀπο τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ παπάδες ἀπο τῶν νεκρῶν.

— Τὸ κακὸν χαράσσεται ἐπὶ λίθου, τὸ καλὸν ἐπὶ ἄμμου. (Παροιμία γερμανικαί).

« Ἐβγῆκε ἀσπροπρόσωπος ».

Ἡ δημόδης φράσις « Ἐβγῆκε ἀσπροπρόσωπος » προήλθεν, ὡς λέγεται, ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀνεκδότου Ὀθωμανοῦ τις ἐν Σιμόνῃ, μετῶν ν ἀπέληθ εἰς Μεκκάν, κρῆκε πενήτηντα πρόβατα εἰς τινὰ τῶν φίλων του, ἵνα φροντίσῃ περὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὁ παραλαβὼν αὐτὰ τὰ ἐπωλήσῃ καὶ ἐσφραγίσῃ τὸ ἀντίτιμὸν των ὁ μετα τινὰ δὲ χρόνον, ἐπανελθόντος τοῦ κυρίου τῶν προβάτων, ὁ σφραγιστὴς λαθῶν δοχεῖον γκιούρτης, ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν, καὶ προσεεγγὼν αὐτὴν ὄρον τῷ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ ποιμνίου ἡ γκιούρτη μονη τῷ ἐμείνε, τὰ δὲ πρόβατα ἐδώρισται εἰς τοὺς πεινητάς, διότι ἐμαθεν ὅτι ἐκεῖνος προσεβλήθη ὑπὸ πανάλης. — Ἀλλ' ὁ κύριος τῶν προβάτων ἀγανακτῆσας διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἀνετρεψε τὸ δοχεῖον τῆς γκιούρτης ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ ἐξεβαλεν αὐτὸν τῆς οικίας. Διαβάτης τις ἰδὼν αὐτὸν οὕτως ἔχοντα, τὸν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη : « Αἶ φίλε μου, ὁποῖος δίνει κολὰ λογαριασμὸ, βγαίνει ἀσπροπρόσωπος. »

ΣΗ ΕΙΔΗ ΜΟΥ . . .

Σ' τῆς γῆς εἶχον ἰδεῖ τῆς γῆς ὁ παροδίτης εἰκόνας ὡς τοῦ ἐρωτος καὶ ὡς τῆς Ἀφροδίτης ; ἀλλὰ δὲν ἀπετόλμισα ποτέ μου νὰ ἐλπίσω τὴν γόησσαν τοῦ οὐρανοῦ ἐδῶ νὰ συναντήσω.

Ὅποιον προφὸν μέτωπον εἰκόνα τῶν ἐρώτων συνήντησα ὁ δυστυχῆς κ' ἐβέβησα τὸ πῶτον ! Ἐκ τῆς φωνῆς σου μάθημα λαμβάν' ἡ φιλοφιλία καὶ ἡ Πλειὰς στολίζεται ἵστα ῥοδίνα σου χεῖλη.

Φεῦ ! Σὲ εἶδον ! . . . καὶ ὁ βίος μου ταχέως μετετάσθη ὠχρίσ' ἡ νεότης μου, ἀπέβη ἡ χαρμῶν μου, δεσμώτην ἤδη με κρατεῖ ἡ τόση σου ἀγάπη καὶ τεθλιμμένη κ' ἐρμος διέρχεται ἡ ζωὴ μου.

Ἰα καὶ ῥόδα ἂν κ' ἐγὼ μαζεύσ' ὡς τόσοι ἄλλοι, θὰ μείνουν ἀζωγράφιστα τ' αἰμῆτά σου κάλλη. Περιπατεῖς κ' ὀλόκληρον κόσμον μαζὶ σου σύσεις κ' εἰς μιᾶν μόνον σου εἰσέρχῃ τὸν θάπτεις κ' ἀνεγείσεις.

Ἀλλὰ τί πράττω ὁ θνητός ; ζητῶ νὰ ζωγραφίσω τοῦ Πλάστου μου τὸ πρότυπον διὰ νὰ τ' ἀσχημίσω. Συγχώρει μ' αὖλος ἀκτίς . . . συντρέφῃ τὴν γραφίδα καὶ λέγ' ὅτι εἰς τὸν ὕπνον μου τὸν ἄγγελόν μου εἶδα !

Ω. Ω.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.
Κατὰ τὸν Πάτερ Ἰακώβου (τοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου) ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα εἶνε χιλίας λέξεις συνωνύμου διὰ τὸ σταθμ. πεντακοσίας διὰ τὸν λέοντα, διακοσίας διὰ τὸν θῶν, καὶ οὐδωκοῦντα διὰ τὸ μέλι. ἔχει τριακόσια πέντε ἀσχημῶν, αἱ δὲ ποικίται τῆς
ΤΑΒΘΧΑΙ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.
ΥΟΙΚΙΡΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

είνε τόσοι, ώστε ἡ Σπανχίμ διατίθεται ὅτι οἱ Ἄραβες ἔχουσι πλειοτέρους στίχους παρ' ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη ὁμοῦ. Ὅλοι τῆς Ἄραβικῆς αἱ λέξεις εἶνε 12,350,042, ἡγεμών τις δὲ τῆς Ἄραβίας εἶχε λεξικόν τι Ἄραβικόν, ὅπου ἔφερον ἐξήκοντα κάμαιοι. Περὶ τῆς πτωχείας δὲ τῶν νεωτέρων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν πειθεταί τις στὰν λέγει ὅτι ὅσον εἶνε ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα εἶχε 37,000 λέξεις, ἡ γαλλικὴ 32,000 καὶ ἡ ἰταλικὴ 35,000!

ΑΓΚΟΙ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

Ἀνταποκριτὴς τις τῆς τηλεγραφικῆς ἐπιείρας Χαβάς ἐλέγξει ὅτι, κατ' ἐπίσημους πληροφορίας, ἐν μόνῳ τῷ κυβερνήτῳ τοῦ Σαρατόφ ἐν Ρωσσίᾳ, κατεσπάρησαν οἱ λύκοι κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη 14 χιλ. ἵππους, 10 χιλ. κεραιφόρα κτήνη, 33 χιλ. πρόβατα, 5 χιλ. χοίρους, πλέον ἢ χιλίους κύνες καὶ 18 χιλ. ὄρνιθας κλπ. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα προσέβαλον οἱ λύκοι 68 ἀνθρώπους, ἐξ ὧν δύο μὲν ἐν τῷ ἄμα καὶ κατεβροχθίσθησαν, 12 δὲ ἀπέθανον σκεπείᾳ τῶν δαγμάτων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱεράς Μονῆς Πεφανερωμένης διὰ πράξεώς του νομίμως ἐγκριθείσης παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀπεφάνητο ὅτι κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτήν, τελουμένην τὴν 4—5 προσεχούς Ἰουνίου, ἡ Μονὴ δὲν προτίθεται νὰ προσενέγκῃ τὰ συνήθη τρόφιμα εἰς τοὺς προσελευσομένους προσκυνητάς, ἀφοῦ ἐπιβαρύνεται κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ περιθάλλῃ πάντα προσκυνητήν.

Λύσεις προηγουμένου αἰνίγματος

Ἄ κ ρ ι σ υ.

Τὸ αἰνίγμα τοῦτο ἔλυσε πρῶτος ὁ κ. Π. Φύσας, μετ' αὐτὸν δὲ οἱ κ. Χρ. Γαϊνας, καὶ Γ. Κατωπόδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Σύνουσι νῦν ἂν μὲ θαυμάζης, ἂν καλῶ διεστραμμένως, ἂν διπρόσωπος λαλή σοι καὶ αὐτὴ μου ἡ σκιά,

βῶ εἰς, ἀλλ' ἐν τοῖς κόλποις Ἄβραᾶμ καὶ Ἰακώβ, βραβευθεὶς δι' ὅσα θλίψεις ζῶν ὑπέστην ὡς Ἰώβ.

Ἄλλ' ἂν κρύπτῃ τὰ ὄστα μου γῆς ἐρήμου ὄργυρα, συλλαβίζει τ' ὄνομά μου τὸ Ὀρθόδοξόν σου Γένος.

Ἡ λύσις πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγράφως εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μας.

Πρόσκλησις

Σπυριδῶνος Μούρμουρα κατοικοῦ τῆς πόλεως Λευκάδος
κατὰ
Χριστοῦ Θερμοῦ πτ. Κωνσταντίνου κατοικοῦ Εγγλυοῦ
στῆς τοῦ δήμου Κερυῶς. — Τῆς συζύγου του Χρυσούλας
κατοικοῦ Ὠραΐτου καὶ τῶν ἐγγεγραμμένων δανειτῶν —

Διονυσίου Φιλίππα πτ. Γεωργίου — Πάνου Φραγκοῦ-
λη πτ. Δημητρίου κατοίκων Εγγλυοῦδης. — Σπυριδῶνος
Λευκάδος ἐπιτρόπου τῶν Κ. Σπυριδῶνος καὶ Δημοσθένους
ἀδελφῶν Βαλαωριτη κατοικοῦ ἐνταυθα.

Καὶ κατὰ παντός ἀγνωττοῦ ἔχοντος δικαιώματα ὑποθήκῃ ἢ προνόμιον ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων κτημάτων.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Λευκάδος

Ἐνεργῆσαντες διὰ τοῦ κλητῆρος Ν. Παπαδοπούλου τὴν ὑπὸ 12 Οκτωβρίου 1877 κατασχέσιν ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Χριστοῦ Θερμοῦ καὶ καταθέσαντες αὐτὴν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τὴν σήμερον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Λευκάδος, προσκαλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης συμφώνως πρὸς τῆς διατάξεις τοῦ ΣΕΘ νόμου παντὸς τοῦ ἔχοντος δικαιώματα ὑποθήκῃς ἢ προνόμιον ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων ἵνα ἐμπροθέσμως ἐξασκῶσι τὰς ἀπαιτήσεις των, ἄλλως θέλομεν προβῆ εἰς τὰς περαιτέρω πράξεις τῆς διαδικασίας.

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος δικ. κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντιγράφον τῆς παρούσης ἐκάστῳ τῶν ἀντιδικῶν, ἕτερον δὲ νὰ τοιχοκολῆσῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Λευκάδος, εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Εγγλυοῦδης, ὁμοίον δὲ καταχωρηθῆσεται εἰς τὴν ἐνταυθα ἐκδομένην ἡμερησίαν ἢ «Ὁμόνοια».

Ἐν Λευκάδῃ τὴν 20 Μαΐου 1878.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Γ. Παλλήλας.

Ἐπαναληπτικὴ ἐηλοποίησης πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ τοῖς ἐν Λευκάδῃ Πρωτοδικαῖς δικασ. κλητῆρ κατ' ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐπισπουδούσης Μαρίας Μαυροκεφαλῆ καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 233 καὶ ἀπὸ 3 Μαΐου 1878 τελεσιδικίου ἀποφάσεως τῶν ἐνταυθα Πρωτοδικῶν ἀπερρίφθη ἡ ἀπὸ 17 Νοβρίου 1877 ἀνεκότης τοῦ Σπυριδῶνος Θερμοῦ, καὶ διετάχθη ἡ πρόδοσις τοῦ ἀνασταλέντος πλειστηριασμοῦ τῶν κατασχεθέντων κτημάτων, διὸ

Ἀηλοποιεῖ

Ὅτι τὴν Κυριακὴν 11 ἑδέκα Ἰουνίου 1878 μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἀπὸ τῆς ὥρας 10 π μ μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς, ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πόλεως Λευκάδος καὶ ἐξωθῆ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Δ. Διγώνη πλειστηριασθήσονται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Λευκάδος Κ. Γεωργίου Βερτη, ἢ τούτου κωλυσμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τὰ ἐν τῇ προσαρτωμένη ὑπὸ χρονολογίαν 24 Οκτωβρίου 1877 κατασχετηρῶν ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος Ν. Παπαδοπούλου περιγραφόμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Πάνου Θερμοῦ πτ. Νικολάου, κατοικοῦ ἤδη τῆς πόλεως τοῦ δήμου Λευκαδίων, κατασχεθέντα κατὰ παραγγελίαν τῆς δανείστριας Μαρίας χήρας Γερασίου Μαυροκεφαλῆ κατοικοῦ τῆς πόλεως Λευκάδος καὶ συνιστάμενα ὡς ἑξῆς.

1. Χωραφίον εἰς θέσιν Λιμνῆ τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου Εγγλυοῦδης τοῦ δήμου Κερυῶς, ἐκτάσεως κοιλῶν 2 δύο ὄροιστα μὲν καὶ ἑτέρα κτήματα Ἰωάννου Περδικάρη καὶ Ἰωάννου Βεντῶλου, ἐπισημῶν ἐπὶ ἀρχαῖα κτημάτων ἐξήκοντα 360

2. Χωραφίον εἰς θέσιν Ἄγιον Γεωργίον τῆς ἰστίας πε-